

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 191/2010-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. apríla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť O. D., zastúpenej advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a jej rozhodnutím č. k. VI/2 Pz 734/09-8 z 18. januára 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. D. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. marca 2010 doručená sťažnosť O. D. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) a jej rozhodnutím č. k. VI/2 Pz 734/09-8 z 18. januára 2010.

Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že: „O. D. ..., bola v konaní pred Okresným súdom Michalovce sp. zn. 5 C 112/07 a v konaní pred Krajským súdom v Košiciach sp. zn. 11 Co 66/09 účastníčkou konania na strane žalovaného.

Okresný súd Michalovce rozsudkom sp. zn. 5 C 112/2007 zo dňa 24. 11. 2008 rozhodol tak, že určil, že výpoveď z pracovného pomeru, ktorú dala sťažovateľka, Mgr. A. F., je neplatná a žalovaná, O. D. je povinná zaplatiť žalobkyni na trovách konania 8.063 Sk do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podala sťažovateľka odvolanie.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 11 Co 66/2009-116 zo dňa 13. 5. 2009,... potvrdil rozsudok s tým, že žalobkyni sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania, ktorú je žalovaná povinná zaplatiť..., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Sťažovateľka podala dňa 16. 7. 2009 na Generálnu prokuratúru... podnet na podanie mimoriadneho dovolania, v ktorom žiadala, aby Generálny prokurátor..., v súlade s ustanovením § 243e Občianskeho súdneho poriadku podal proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11 Co 66/09-116 zo dňa 13. 5. 2009, mimoriadne dovolanie...

Dňa 8. 12. 2009 bol právnej zástupkyňi sťažovateľky doručený prípis Krajskej prokuratúry v Košiciach sp. zn. Kc 215/09-11 zo dňa 3. 12. 2009, ktorým bol podnet sťažovateľky odložený.

Prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podala sťažovateľka dňa 16. 12. 2009 opakovaný podnet na podanie mimoriadneho dovolania s tým, aby Generálny prokurátor... v súlade s ustanovením § 243e Občianskeho súdneho poriadku podal proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11 Co 66/09-116 zo dňa 13. 5. 2009, mimoriadne dovolanie.

Dňa 25. 1. 2010 bol právnej zástupkyňi sťažovateľky doručený prípis Generálnej prokuratúry... sp. zn. VI/2 Pz 734/09-8 zo dňa 18. 1. 2009 s tým, že vzhľadom na to, že neboli zistené podmienky na podanie mimoriadneho opravného prostriedku proti uvedenému rozhodnutiu súdu, Generálna prokuratúra... opakovaný podnet odložila bez prijatia ďalších opatrení.“

Sťažovateľka namieta, že postupom a spôsobom vybavenia podnetu, ako aj opakovaného podnetu bolo porušené jej základné právo na súdnu a inú právnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy, keďže „... *prokurátor krajskej prokuratúry nepostupoval v intenciách ustanovení § 3 ods. 1 a ods. 2 Zákona o prokuratúre a prokurátor generálnej prokuratúry nenapravil tento postup, nezaoberal sa a neskúmal dôvody namietanej nezákonnosti rozsudku odvolacieho súdu uvádzanej sťažovateľkou v podnete, ani sa nezaoberal a neskúmal namietaný nezákonný postup prokurátora krajskej prokuratúry, namietaný sťažovateľkou v opakovanom podnete*“.

Podľa názoru sťažovateľky: „... *Doposiaľ nie je zrejmé a nevyplýva to ani z vybavenia opakovaného podnetu, pretože prokurátor generálnej prokuratúry sa len stotožnil s názorom prokurátora krajskej prokuratúry, ktorého obsahom však vôbec nie je či úvahy odvolacieho súdu, so zreteľom na námietky sťažovateľky o nezákonnosti súdneho rozhodnutia, sú alebo nie sú v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami.*

Prokurátor krajskej prokuratúry len vytváral fikcie v priamom rozpore s rozhodnutím odvolacieho súdu, s ktorými sa prokurátor generálnej prokuratúry stotožnil, ale námietky sťažovateľky o nezákonnosti súdnych rozhodnutí... preskúmané neboli a ani sa nimi tento orgán nezaoberal. ...

Takýto záver prokurátora generálnej prokuratúry je vzhľadom na platnú a účinnú zákonnú úpravu krajne arbitrárny a možno z neho vyvodiť, že zákonnosť postupu prokurátora krajskej prokuratúry nepreskúmaval a námietkami sťažovateľky sa nezaoberal práve z dôvodu, že opakovaný podnet neobsahoval nové skutočnosti. Takýto postup prokurátora generálnej prokuratúry je však v rozpore z citovanými ustanoveniami Zákona o prokuratúre a znamená porušenie práva sťažovateľky na inú právnu ochranu garantovaného Ústavou...“

Sťažovateľka napokon navrhla, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní jej ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie a aby následne nálezom takto rozhodol:

„Právo sťažovateľky na inú právnu ochranu zakotvené v článku 46 ods. 1 Ústavy..., bolo postupom a vybavením opakovaného podnetu zo dňa 18. 1. 2010 Generálnou prokuratúrou... vo veci sp. zn. VI/2 Pz 734/09, porušené.

Ústavný súd... zakazuje Generálnej prokuratúre... pokračovať v porušovaní namietaného práva sťažovateľky.

Ústavný súd... zrušuje rozhodnutie Generálnej prokuratúry... sp. zn. VI/2 Pz 734/09-8 zo dňa 18. 1. 2010 a vracia vec Generálnej prokuratúre... na ďalšie konanie.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľke všetky trovy tohto konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05, I. ÚS 74/05).

Predmetom sťažnosti je sťažovateľkou namietané porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 Pz 734/09 tým, že nevybavila náležitým spôsobom podnety sťažovateľky v namietanej veci.

Za porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nemožno považovať skutočnosť, že generálna prokuratúra podnetu podanému podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) nevyhovie podľa predstáv sťažovateľa.

Generálna prokuratúra poverila vybavením podnetu sťažovateľky z 15. júla 2007 na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 11 Co 66/09-116 z 13. mája 2009 Krajskú prokuratúru v Košiciach, ktorá dôvod na podanie mimoriadneho dovolania nezistila, o čom upovedomila sťažovateľku listom sp. zn. Kc 215/09 z 3. decembra 2009.

Opakovaný podnet v namietanej veci z 15. decembra 2009 generálna prokuratúra vybavila listom sp. zn. VI/2 Pz 734/09 z 18. januára 2009 tak, že v opakovanom podnete nezistila nové právne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli byť dôvodom na postup podľa § 243e ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, a preto sa so spôsobom vybavenia, ako aj

s dôvodmi odloženia predchádzajúceho podnetu zo strany Krajskej prokuratúry v Košiciach stotožnila.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Zákonnou povinnosťou generálnej prokuratúry bolo na podnety sťažovateľky primeraným spôsobom reagovať. Túto povinnosť generálna prokuratúra, resp. Krajská prokuratúra v Košiciach splnila tým, že v listoch sp. zn. Kc 215/09 z 3. decembra 2009 a sp. zn. VI/2 Pz 734/09 z 18. januára 2010 zaujala konkrétne stanoviská k námietkam sťažovateľky tak, že nezistila dôvody na podanie mimoriadneho dovolania proti označenému súdnemu rozhodnutiu. Jadrom sťažnosti bola nespokojnosť sťažovateľky so závermi, ku ktorým generálna prokuratúra dospela. Skutočnosť, že generálna prokuratúra nepostupovala v súlade s predstavami sťažovateľky, však nemôže celkom zjavne zakladať porušenie jej základných práv. Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že pokiaľ sa generálna prokuratúra stotožnila s právnou argumentáciou Krajskej prokuratúry v Košiciach, nie je dôvod, aby tieto skutočnosti vo svojom liste opakovala, a preto argumentácia smerujúca k odloženiu opakovaného podnetu nesignalizuje možnosť vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľky na súdnu a inú právnu ochranu.

Vzhľadom na skutočnosť, že generálna prokuratúra nepostupovala v rozpore s platnými právnymi predpismi a ich ustanovenia nevykladala a neaplikovala ústavne nekonformným spôsobom, ústavný súd odmietol sťažnosť z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Nad rámec tohto svojho záveru ústavný súd uvádza, že podľa stabilizovanej judikatúry na vyhovie podnetu fyzických osôb alebo právnických osôb na podanie mimoriadneho dovolania neexistuje právny nárok, t. j. osobe, ktorá takýto podnet podala,

nevzniká právo na jeho prijatie, resp. akceptovanie, a teda generálny prokurátor nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť. Je na voľnej úvahe generálneho prokurátora rozhodnúť o tom, či podá, alebo nepodá mimoriadne dovolanie. Ústavný súd v tejto súvislosti viackrát vyslovil, že oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (I. ÚS 19/01, II. ÚS 176/03, IV. ÚS 344/04, II. US 144/05, I. ÚS 43/07), pretože nepatrí do katalógu základných práv.

Zákonné predpoklady na podanie mimoriadneho dovolania sú upravené v § 243e a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. Z týchto ustanovení jednoznačne vyplýva, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorého využitie ako procesného inštitútu patrí výlučne generálnemu prokurátorovi. To znamená, že nejde o základné právo sťažovateľky, ktoré by bolo možné zahrnúť pod čl. 46 ods. 1 ústavy.

Zo všetkých týchto dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. apríla 2010